

Op. 14.05.20.

AZ

HRV - 2018/1

Obrazac zahtjeva

O obrascu zahtjeva

Ovaj obrazac zahtjeva je službeni pravni dokument i može utjecati na Vaša prava i obveze. Molimo Vas da slijedite upute navedene u „Uputama za ispunjavanje obrasca zahtjeva“. Provjerite jeste li ispunili sva polja primjenjiva na Vašu situaciju te priložite sve dokumente koji mogu biti od značaja.

Upozorenje: Ako je Vaš zahtjev nepotpun, neće biti prihvaćen (vidi pravilo 47. Poslovnika Suda). Posebno obratite pažnju da pravilo 47. stavak 2. (a) Poslovnika traži da kratka izjava o činjenicama, pritužbe i podaci o pridržavanju uvjeta dopuštenosti MORAJU biti navedeni u odgovarajućim dijelovima obrasca zahtjeva. Pravilno popunjeni obrazac treba omogućiti Sudu da odredi vrstu i predmet zahtjeva bez uvida u bilo koji drugi podnesak.

Kodirana naljepnica

Ako ste od Europskog Suda za ljudska prava već primili kodirane naljepnice, jednu naljepnicu zalijepite ovdje.

Naš broj

Ako ste od Suda već dobili broj zahtjeva vezano uz ove pritužbe, navedite ga ovdje.

A. Podnositelj zahtjeva

A.1. Pojedinaac

Ovaj odjeljak odnosi se samo na fizičke osobe kao podnositelje zahtjeva. Ako je podnositelj zahtjeva organizacija, prijedite na odjeljak A.2.

1. Prezime

2. Ime(na)

3. Datum rođenja

D	D	M	M	G	G	G	G

npr. 31/12/1960

4. Mjesto rođenja

5. Državljanstvo

6. Adresa

7. Telefon (uključujući međunarodni pozivni broj)

8. E-mail (ako ga imate)

9. Spol ☐ muški ☐ ženski

A.2. Organizacija

Ovaj odjeljak treba popuniti samo ako je podnositelj zahtjeva trgovačko društvo, nevladina organizacija, udruga ili druga pravna osoba. U tom slučaju popunite i odjeljak D.1.

10. Tvrtka ili naziv

Stečajna masa iz CM-EXPERT d.o.o. KONZALTING I
UPRAVLJANJE PROJEKTIMA u stečaju

11. Identifikacijski (registracijski) broj (ako postoji)

OIB: 37009952560

12. Datum osnivanja ili upisa u odgovarajući upisnik (ako postoji)

1	9	1	2	2	0	1	9
D	D	M	M	G	G	G	G

npr. 27/09/2012

13. Djelatnost

Stečajna masa

14. Adresa sjedišta

Ulica Tome Bakača 35
35000 Slavonski Brod
Republika Hrvatska

15. Telefon (uključujući međunarodni pozivni broj)

+385 99 230 2833

16. E-mail

upraviteljstecajni@gmail.com

B. Država/države protiv koje/kojih se zahtjev podnosi

17. Označite ime države/država protiv koje/kojih se zahtjev podnosi

☐ ALB - Albanija	☐ ITA - Italija
☐ AND - Andora	☐ LIE - Lihtenštajn
☐ ARM - Armenija	☐ LTU - Litva
☐ AUT - Austrija	☐ LUX - Luksemburg
☐ AZE - Azerbajdžan	☐ LVA - Latvija
☐ BEL - Belgija	☐ MCO - Monako
☐ BGR - Bugarska	☐ MDA - Republika Moldova
☐ BIH - Bosna i Hercegovina	☐ MKD - Sjeverna Makedonija
☐ CHE - Švicarska	☐ MLT - Malta
☐ CYP - Cipar	☐ MNE - Crna Gora
☐ CZE - Češka	☐ NLD - Nizozemska
☐ DEU - Njemačka	☐ NOR - Norveška
☐ DNK - Danska	☐ POL - Poljska
☐ ESP - Španjolska	☐ PRT - Portugal
☐ EST - Estonija	☐ ROU - Rumunjska
☐ FIN - Finska	☐ RUS - Ruska Federacija
☐ FRA - Francuska	☐ SMR - San Marino
☐ GBR - Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske	☐ SRB - Srbija
☐ GEO - Gruzija	☐ SVK - Slovačka
☐ GRC - Grčka	☐ SVN - Slovenija
☒ HRV - Hrvatska	☐ SWE - Švedska
☐ HUN - Mađarska	☐ TUR - Turska
☐ IRL - Irska	☐ UKR - Ukrajina
☐ ISL - Island	

C. Zastupnik/zastupnici pojedinca kao podnositelja zahtjeva

Pojedinci ne moraju u ovoj fazi biti zastupani po odvjetniku. Ako podnositelj nema zastupnika, prijedite na odjeljak E.

Ako osoba koja nije odvjetnik (npr. bliski srodnik, prijatelj ili zakonski zastupnik poput roditelja ili skrbnika) podnosi zahtjev u ime pojedinca, ta osoba mora popuniti odjeljak C.1; ako je zahtjev podnio odvjetnik on mora popuniti odjeljak C.2. U oba slučaja treba popuniti odjeljak C.3.

C.1. Osoba koja nije odvjetnik

18. Svojstvo/odnos/uloga

19. Prezime

20. Ime(na)

21. Državljanstvo

22. Adresa

23. Telefon (uključujući međunarodni pozivni broj)

24. Telefaks

25. E-mail

C.2. Odvjetnik

26. Prezime

27. Ime(na)

28. Državljanstvo

29. Adresa

30. Telefon (uključujući međunarodni pozivni broj)

31. Telefaks

32. E-mail

C.3. Punomoć

Podnositelj zahtjeva može ovlastiti punomoćnika da ga zastupa samo tako da se potpiše u prvom dolje naznačenom polju; punomoćnik mora dati svoj pristanak potpisujući se u drugom dolje naznačenom polju.

Ovim opunomoćujem gore navedenu osobu da me zastupa u postupku pred Europskim sudom za ljudska prava u svezi s mojim zahtjevom podnesenim na temelju članka 34. Konvencije.

33. Potpis podnositelja zahtjeva

34. Datum

npr. 27/09/2015

Ovim pristajem zastupati podnositelja zahtjeva u postupku pred Europskim sudom za ljudska prava u svezi sa zahtjevom podnesenim na temelju članka 34. Konvencije.

35. Potpis punomoćnika

36. Datum

npr. 27/09/2015

Elektronska komunikacija između zastupnika i Suda

37. E-mail adresa za eComms korisnički račun (ako zastupnik već koristi eComms, navedite e-mail adresu za postojeći eComms korisnički račun).

Popunjavanjem ovog polja pristajete na korištenje eComms sustava.

D. Zastupnik/zastupnici organizacije kao podnositelja zahtjeva

Ako je podnositelj zahtjeva organizacija, ona mora biti zastupana pred Sudom od osobe koja je ovlaštena djelovati u njeno ime i za njezin račun (npr. propisno ovlašten direktor ili druga odgovorna osoba). Podaci o osobi ovlaštenoj za zastupanje moraju biti navedeni u odjeljku D.1.

Ako osoba ovlaštena za zastupanje opunomoći odvjetnika da zastupa organizaciju, odjeljci D.2. i D.3. moraju oba biti popunjeni.

D.1. Osoba ovlaštena za zastupanje

38. Svojstvo/odnos/uloga (molimo dostavite dokaz)

Stečajni upravitelj

39. Prezime

Tomac

40. Ime(na)

Krešimir

41. Državljanstvo

Hrvatsko

42. Adresa

Ulica Tome Bakača 35
35000 Slavonski Brod
Republika Hrvatska

43. Telefon (uključujući međunarodni pozivni broj)

+385 99 230 2833

44. Telefaks

45. E-mail

upraviteljstecajni@gmail.com

D.2. Odvjetnik

46. Prezime

Štaba

47. Ime(na)

Romina

48. Državljanstvo

Hrvatsko

49. Adresa

Kolodvorska ulica 12
42000 Varaždin
Republika Hrvatska

50. Telefon (uključujući međunarodni pozivni broj)

+385 42 373 100

51. Telefaks

+ 385 42 213 731

52. E-mail

romina.staba@psod.hr

D.3. Punomoć

Ovlaštena osoba u organizaciji podnositeljici zahtjeva može opunomoćiti odvjetnika da je zastupa samo tako da se potpiše u prvom dolje naznačenom polju; odvjetnik mora dati svoj pristanak potpisujući se u drugom dolje naznačenom polju.

Ovim opunomoćijem osobu navedenu u odjeljku D.2. gore da zastupa organizaciju u postupku pred Europskim sudom za ljudska prava u svezi sa zahtjevom podnesenim na temelju članka 34. Konvencije.

53. Potpis osobe ovlaštene za zastupanje

CM-EXPERT
d.o.o. u stečaju
STEČAJNA MASA
OIB: 37009952560

54. Datum

1 1 0 5 2 0 2 0 npr. 27/09/2015
D D M M G G G G

Ovim pristajem zastupati organizaciju u postupku pred Europskim sudom za ljudska prava u svezi sa zahtjevom podnesenim na temelju članka 34. Konvencije.

55. Potpis odvjetnika

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
POROBIJA & ŠPOLIARIĆ D.O.O.
ROMINA ŠTABA UNIV. SPEC. JUR.
ODVJETNIK

56. Datum

1 1 0 5 2 0 2 0 npr. 27/09/2015
D D M M G G G G

Elektronska komunikacija između zastupnika i Suda

57. E-mail adresa za eComms korisnički račun (ako zastupnik već koristi eComms, navedite e-mail adresu za postojeći eComms korisnički račun). Popunjavanjem ovog polja pristajete na korištenje eComms sustava.

Predmet zahtjeva

U ovom dijelu obrasca zahtjeva (točke E., F. i G.) trebate navesti sve činjenice, pritužbe i podatke iz kojih se vidi jeste li se pridržavali pravila o iscrpljivanju domaćih pravnih sredstava i šestomjesečnog roka sadržanih u članku 35. stavku 1. Konvencije. Ove odjeljke morate popuniti te ih ne smijete ostaviti prazne niti se samo pozvati na određeni prilog. Vidi pravilo 47 st. 2. Poslovnika i Smjernice o pokretanju postupka, kao i „Upute za ispunjavanje obrasca zahtjeva“.

E. Izjava o činjenicama

58.
Trgovačko društvo CM-EXPERT d.o.o. iz Zagreba, Trg Bana Jelačića 3 (sada Stečajna masa iza CM-EXPERT d.o.o. KONZALTING I UPRAVLJANJE PROJEKTIMA u stečaju, dalje: Podnositelj) je dana 19.06.1998.g. podnijelo pred Općinskim sudom u Đakovu tužbu protiv Grada Đakova zbog isplate 652.219,00 DEM sa kamatom tekućom od 06.05.1996.g. do isplate. Tužba se temeljila na činjenicama da su 08.03.1994.g. Podnositelj kao konzultant i poduzeće DYACRO d.o.o. (čiji je osnivač Grad Đakovo) sklopili Ugovor o pružanju konzalting usluga iz područja upravljanja projektom "Poslovni centar Đakovo". Podnositelj je ispravno i kvalitetno izvršio svoje usluge o čemu je DYACRO d.o.o. 11.12.1995.g. izdao Interni certifikat. DYACRO d.o.o. je jednostrano raskinuo Ugovor sa podnositeljem, a Podnositelj je dostavio obračun neisplaćene naknade za izvršene usluge sa dospijecom potraživanja 06.05.1996.g. Obračun naknade za izvršene usluge je prihvaćen od strane Nadzornog odbora DYACRO d.o.o. 08.08.1996.g. Gradsko vijeće Grada Đakovo je 08.12.1994. g. donijelo Odluku (dalje: Odluka) o izmjeni stavka 5, točke II. Odluke o osnivanju DYACRO d.o.o. na način da je Grad Đakovo preuzeo solidarnu odgovornost za obveze društva DYACRO d.o.o. koje nastanu u obavljanju registrirane djelatnosti tog društva. Upis Odluke u sudski registar je bio zatražen te je ista bila i upisana, no na snagu je stupio Zakon o trgovačkim društvima (dalje ZTD) i novi Zakon o sudskome registru te je potom taj upis brisan jer ta vrsta upisa više nije bila predviđena regulativom. Podnositelj je tvrdio, i tvrdi, da je neovisno o tome, solidarna odgovornost Grada Đakovo za obveze DYACRO d.o.o. nastala izjavom tj. Odlukom od 08.12.1994.g. te da je stoga Grad Đakovo kao solidarni dužnik dužan Podnositelju isplatiti utuženu tražbinu. Dana 28.03.2002.g. Općinski sud u Đakovu donosi Međupresudu, P-351/98, da postoji solidarna odgovornost Grada Đakovo (dalje: Tuženik) za obvezu DYACRO d.o.o. prema Podnositelju. Dana 23.01.2003.g. Županijski sud u Osijeku donosi Rješenje GŽ-3103/02 kojim ukida Međupresudu i vraća predmet na ponovni postupak. Dana 13.05.2003.g. Općinski sud u Đakovu donosi Međupresudu, P-351/98. kojom ponovno utvrđuje da postoji solidarna odgovornost Tuženika za obvezu DYACRO d.o.o. Dana 06.11.2003.g. Županijski sud u Osijeku donosi Rješenje GŽ-3035/03 kojim ukida Međupresudu i predmet vraća na ponovni postupak. Dana 24.05.2005.g. Općinski sud u Đakovu donosi Presudu P-652/03 kojom u cijelosti odbija tužbeni zahtjev Podnositelja. Dana 29.11.2007.g. Županijski sud u Osijeku donosi Presudu GŽ-197/06 kojom odbija žalbu Podnositelja i potvrđuje prvostupanjsku presudu. Dana 18.03.2010.g. Vrhovni sud Republike Hrvatske (dalje VSRH) donosi Rješenje Rev 190/08 kojim prihvaća reviziju Podnositelja i ukida Presudu Županijskog suda u Osijeku od 29.11.2007.g. i Presudu Općinskog suda u Đakovu od 24.05.2005.g. i predmet vraća na ponovni postupak. Dana 17.09.2010.g. Općinski sud u Đakovu donosi Presudu P-247/10 kojom u cijelosti odbija tužbeni zahtjev Podnositelja. Dana 30.06.2011.g. Županijski sud u Osijeku donosi Rješenje GŽ x-38/2010 kojim po žalbi Podnositelja ukida Presudu Općinskog suda u Đakovu od 17.09.2010.g. i predmet vraća na ponovni postupak. Dana 08.11.2011.g. Općinski sud u Đakovu donosi Presudu P-662/11 kojom u cijelosti odbija tužbeni zahtjev Podnositelja. Dana 12.04.2012.g. Županijski sud u Osijeku donosi Presudu GŽ x-15/2012 kojom odbija žalbu Podnositelja i potvrđuje Presudu Općinskog suda u Đakovu od 08.11.2011.g. Dana 11.11.2014.g. VSRH donosi Presudu Rev-x-622/12 od 11.11.2014.g kojom odbija reviziju Podnositelja i potvrđuje Presudu Općinskog suda u Đakovu od 08.11.2011.g. i Presudu Županijskog suda u Osijeku od 12.04.2012.g. Protiv Presude VSRH Podnositelj 09.01.2015.g. podnosi ustavnu tužbu Ustavnome sudu Republike Hrvatske (dalje: USRH). Dana 14.11.2019.g. USRH donosi Odluku, broj U-III-159/2015, zaprimljenu 28.11.2019.g., kojom se ustavna tužba Podnositelja odbija. Time je Podnositelj iscrpio sva domaća pravna sredstva. Iz opisane kronologije je vidljivo da se radi o predmetu koji je do donošenja odluke USRH trajao preko 21 god., dok se predmet spora nije bio odmaknuo dalje od pravnog pitanja da li je Tuženik, odgovoran za obveze poduzeća DYACRO d.o.o., kao solidarni dužnik, bilo temeljem Zakona o poduzećima (NN 53/91 i 58/93, dalje ZP), bilo temeljem Zakona o obveznim odnosima (NN 53/91, 73/91, 3/94, 7/96 i 112/99, dalje ZOO), uzevši u obzir postojanje Odluke. Prvostupanjski sud je u prve dvije odluke odlučivao u korist Podnositelja, a nakon toga protiv Podnositelja, iako se činjenični i pravni supstrat tužbe nije mijenjao. Isto tako, VSRH, kao revizijski sud, je jednom prihvatio reviziju Podnositelja i ukinuo nižestupanjske presude sa uputom da se raspravi da li se solidarna odgovornost odnosi i na obveze koje su nastale prije donošenja Odluke ili su se na umu imale samo buduće obveze. U ponovnome revizijskom postupku je pak VSRH donio odluku kojom je odbio reviziju Podnositelja te utvrdio da neovisno da li se Odluka odnosi na obveze prije njezina donošenja ili nakon, da je preuzimanje solidarne odgovornosti Tuženika za obveze poduzeća čiji je osnivač ništavo, uslijed čega je Podnositelj podnio ustavnu tužbu kao jedino pravno sredstvo koje mu je preostalo nakon donošenja Presude VSRH od 11.11.2014.g.. Podnositelj tvrdi da mu je Odlukom USRH od 14.11.2019.g., broj U-III-159/2015, Presudom VSRH, broj Rev x-622/12, od 11.11.2014.g., kao i Presudom Općinskog suda u Đakovu, P-662/11 od 08.11.2011.g. te Presudom Županijskog suda u Osijeku, GŽ x-15/2012, od 12.04.2012.g. povrijeđeno pravo na pošteno suđenje iz čl.6. te pravo na djelotvoran pravni lijek iz čl. 13. Europske Konvencije za zaštitu

Izjava o činjenicama (nastavak)

59. Ljudskih prava i temeljnih sloboda (dalje: Konvencija). Naime, USRH povodom ustavne tužbe u Presudi VSRH od 11.11.2014.g. nije pronašao elemente kršenja Ustava i Konvencije, unatoč tome što je navedenom Presudom VSRH suđeno protivno ranijoj odluci istog suda u istome predmetu tj. protivno Rješenju VSRH, broj Rev-190/08 18.03.2010.g. kojom je bila prihvaćena revizija Podnositelja i ukinuta Presudu Županijskog suda u Osijeku od 29.11.2007.g. i Presuda Općinskog suda u Đakovu od 24.05.2005.g. VSRH nije dao valjane i argumentirane razloge zbog čega je u drugome revizijskome postupku odlučio da je preuzimanje solidarne odgovornosti sukladno Odluci ništavo, dok je prvom revizijskom odlukom utvrdio da je potrebno utvrditi da li Tuženik solidarno odgovara za obveze prije Odluke ili samo za buduće obveze, bez spominjanja potencijalne ništavosti. Sama Odluka se u međuvremenu, od prve do druge revizijske odluke nije mijenjala, kao ni tužbeni zahtjev, a odlučivanjem u posljednjoj instanci da je solidarna odgovornost Tuženika sukladno Odluci ništava, Podnositelju nije dana mogućnost da u meritornome i kontradiktornome postupku dokaže suprotno, već mu je samo preostalo za podnijeti ustavnu tužbu, iako se pred USRH ne vodi kontradiktoran postupak, jer je tumačenje i primjena prava u konkretnim sudskim predmetima na redovnim sudovima (potvrdio i USRH na str.8. Odluke od 14.11.2019.g.). Isto tako, sudovi, pa tako ni USRH nisu na uzeli u obzir sadržaj i ishod spora koji je bio vođen između RECHNER d.o.o. i Tuženika. U tome predmetu su DYACRO d.o.o. kao naručitelj i RECHNER d.o.o. kao izvođač 09.05.1994. g. sklopili ugovor o poslovnoj suradnji na provedbi istog projekta „Poslovni centar Đakovo“. DYACRO d.o.o. nije RECHNERU isplatio naknadu za izvršene usluge te da je RECHNER d.o.o. podnio tužbu protiv istog Tuženika/Grada Đakova, i to kao solidarnog dužnika. U tome sporu je izričito priznata solidarna odgovornost Tuženika/Grada Đakovo za obveze DYACRO d.o.o. prema RECHNER d.o.o., i to upravo temeljem Odluke od 08.12.1994. Sudovi nisu "po službenoj dužnosti" utvrdili da bi takva solidarna odgovornost bila ništava, a kako su utvrdili u ovome predmetu u kojem se podnosi aplikacija. VSRH je u predmetu "RECHNER d.o.o." donio Presudu Rev-1340/01, 19.11.2003.g. Takvim postupanjem je podnositelju povrijeđeno pravo na pošteno suđenje, i to aspekt prava na pravnu sigurnost, obzirom je pravnome sporu sa istim pravnim pitanjima Tuženik solidarno odgovoran za obveze i dužan je platiti tražbinu temeljem iste Odluke za koju se u odnosu na Podnositelja sudi da je nevaljana. Dakle, u jednome sporu je solidarna odgovornost iz Odluke valjana, u drugome je nevaljana, a radi se o istoj Odluci. USRH razliku obrazlaže u tome što u predmetu "RECHNER" Tuženik nije osporavao pasivnu legitimaciju, dok ju je u ovome predmetu osporavao. Međutim, u ovome predmetu je sud po službenoj dužnosti, neovisno o (ne)osporavanju pasivne legitimacije odlučio da je takva solidarna odgovornost iz Odluke nevaljana. Postavlja se pitanje kako onda može biti valjana u drugome sporu i isti Tuženik obavezan na plaćanje potraživanja. Time je Podnositelj u potpuno neravnopravnome položaju, narušena je pravna sigurnost i pošteno suđenje. Podnositelj je u reviziji podnesenoj VSRH opetovano argumentirao da se solidarna odgovornost Tuženika ne temelji samo na odredbama ZP, već i na isključivo obvezno-pravnom odnosu solidarne odgovornosti ustanovljenom izjavom solidarnog dužnika, kao i na odnosu pristupanja dugu. Međutim, Vrhovni sud u Presudi Rev-x-622/12 od 11.11.2014.g., potpuno suprotno od svoje ranije odluke, odlučuje da su prvostupanjski i drugostupanjski sud pravilno odbili tužbeni zahtjev Podnositelja, no da su razlozi odbijanja u tim presudama pogrešno navedeni tj. da čitav spor uopće nije vođen oko pravno relevantnih pitanja te da je Odluka nevaljana jer da ZP u čl. 104. st. 2. propisuje da članovi društva ne odgovaraju za obveze društva, te da je to prisilna odredba i da se odgovornost članova za obveze društva ne može i ne smije ustanovljivati. Međutim, navedeno je protivno sadržaju i smislu ZP, a osobito odredbi čl. 140.a ZP, kao i protivno načelu slobode ugovaranja i načelu slobode raspolaganja pravima i obvezama. Tom Presudom je VSRH u potpunosti promijenio pravni stav iz svoje ranije Odluke Rev-190/08 od 18.03.2010.g., kao i pravni stav istog suda u predmetu RECHNER d.o.o. c/a tuženik/Grad Đakovo, br. Rev-1340/01 od 19.11.2003.g. Dakle, Vrhovni sud RH, kao najviši sud u RH, čija je zadaća osigurati jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni, u jednom te istom predmetu odlučio je promijeniti vlastito (već utvrđeno) tumačenje ZP i ZOO koji se odnose na Odluku te je presudio i suprotno od Presude u predmetu Rev-190/08 od 18.03.2010.g. čiji je predmet postupka ista Odluka temeljem koje je utvrđeno da je Tuženik solidarno odgovoran, dok je u ovome predmetu odlučeno da nije solidarno odgovoran, temeljem iste Odluke. Podnositelj tvrdi da je tumačenje Vrhovnog suda u Presudi Rev-x-622/12 od 11.11.2014.g. pogrešno, a Podnositelju nije omogućeno da u ponovljenome kontradiktornome postupku navedeno i dokaže, već mu je preostalo samo podnijeti ustavnu tužbu povodom koje USRH ne tumači i ne primijenjuje materijalno pravo na konkretne sudske predmete. Kada bi primjena materijalnog prava VSRH glede toga da je predmetna solidarna odgovornost Tuženika ništava bila ispravna, to bi značilo da bi doseg odredbe čl. 104. st. 2. ZP (kojom se uspostavlja apsolutna zabrana uspostave odgovornosti članova za obveze društva) bio primjenjiv i na tumačenje odredbe čl. 385. st. 2. ZTD. Iz toga bi proizlazilo da su svi pravni odnosi u kojima je član društva na sebe preuzeo solidarno dužništvo za obveze društva (kao što su npr. jamstva za obveze po kreditima poslovnih banaka) od 1991. godine nadalje ništetni. Kada bi tome bio slučaj, to bi dovelo do potpune promjene pravne paradigme u pravnom sustavu RH, jer bi se tada sve osobe koje su na sebe preuzele obvezu jamca-platca, mogle pozvati na praksu Revizijskog suda koja takav pravni odnos proglašava nepostojećim. Podnositelj je u ustavnoj tužbi tvrdio da odredba čl. 104. st. 2. ZP (odnosno čl. 385. st. 2. ZTD) isključivo statusno-pravno razgraničuje osobnost i imovinu društva s ograničenom odgovornošću od osobnosti i imovine njegovih članova, ali istovremeno ta odredba ničime ne zabranjuje da članovi svojim slobodnim raspolaganjima uspostave odnos solidarne odgovornosti za

Izjava o činjenicama (nastavak)

60. obveze društva izvan i preko ograničenja koje su predmetne odredbe usmjerile prvenstveno prema trećim osobama i njihovim mogućim zahtjevima. U ovome predmetu se radilo o uspostavi solidarne odgovornosti Tuženika za obveze DYACRO d.o.o. na temelju dobrovoljnog raspolaganja svojim pravima i obvezama sukladno odredbi čl. 262. st. 1. ZOO, a što ničime nije bilo osporeno prvom revizijskom odlukom VSRH. Odluka od 08.12.1994. g. je jednostrana izjava volje Tuženika, dana u skladu sa zakonom, te je u konačnici i u potpunosti pravomoćno provedena u slučaju spora RECHNER d.o.o. c/a Tuženik. VSRH u drugoj revizijskoj Presudi uopće nije naveo niti jedan razlog zbog kojeg je došlo do radikalnog preokreta u pravnom shvaćanju u odnosu na prvu revizijsku odluku koja je Odluku nije tumačila kao nevaljanu. Podnositelj je u ustavnoj tužbi isticao da je time povrijeđen aspekt prava na pošteno suđenje - pravo na pravnu sigurnost te se pozvao na Presudu Beian protiv Rumunjske, no. 30658/05 od 06.12.2007. g., kao i presudu Vusić protiv Hrvatske, no. 48101/07 od 01.07.2010. g. Kao što je navedeno, upravo je RECHNER d.o.o. pred istim sudovima pred kojima se vodio postupak Podnositelja protiv tuženika, a na temelju istovjetnog pravnog pitanja i temeljem iste pravne osnove (Odluke), ostvario svoje pravo i dobio pravomoćnu presudu, potvrđenu od strane VSRH Rev-1340/01 od 19.11.2003.g., na temelju koje mu je tuženik kao solidarni dužnik bio dužan isplatiti iznos obveze nastale temeljem ugovora RECHNER d.o.o. sa DYACRO d.o.o. u provedbi Projekta „Poslovni centar Đakovo“. Ustavni sud je u Odluci, U-III-159/2015, od 14.11.2019.g. u pogledu tvrdnji Podnositelja, rezimirano, naveo da se pravičnost postupka razmatra kao jedinstvena cjelina te da pravo na pravično suđenje obuhvaća i postupovno jamstvo zabrane proizvoljnosti/arbitrarnosti u postupanju te se pozvao na praksu ESLJP br.13279/05 i br. 76943/11 iz koje proizlazi da suprotna sudska praksa može javiti i unutar istog suda, no da se to samo po sebi ne može smatrati suprotno Konvenciji, kao i da se ne smatra da različito postupanje u dva spora dovodi do suprotne sudske prakse kada je opravdano razlikama u činjeničnom stanju te da je potrebno utvrditi postoje li duboke i dugotrajne razlike u sudskoj praksi nacionalnih sudova te osigurava li domaće pravo mehanizam prevladavanja tih nedosljednosti i da li je taj mehanizam primijenjen i djelotvoran. Podnositelj ističe da u ovome slučaju navedene pretpostavke nisu ispunjene, jer činjenično stanje iz slučaja "RECHNER" ne opravdava različito postupanje u ovome predmetu. Naime, to što u slučaju "RECHNER" nije bila osporavana pasivna legitimacija tuženika, a u ovome slučaju jest, ne može utjecati na to da je u ovome predmetu odlučeno da je preuzimanje solidarne odgovornosti po Odluci ništavo. Ne radi se o razlikama u činjeničnom stanju, nego samo u razlici procesnog prigovora Tuženika. Unatoč tome što u predmetu "RECHNER" nije osporavana pasivna legitimacija, Odluka je postojala u spisu i nijedan sud nije po službenoj dužnosti utvrdio da bi se radilo o ništavoj Odluci odnosno da bi preuzimanje solidarne odgovornosti sukladno istoj bilo ništavo, a što je učinjeno u ovome predmetu. Činjenično stanje u pogledu postojanja Odluke kao osnove za solidarnu odgovornost je u oba predmeta bilo identično, i u jednome predmetu je solidarna odgovornost po Odluci valjana i osnov za isplatu, a u drugome je ništava. USRH također, među ostalim, potvrđuje i obrazlaže da je nadležnost Ustavnog suda glede ispitivanja da li su nadležni sudovi ispravno primijenili materijalno pravo ograničena. Budući da je Vrhovni sud tek u Presudi od 11.11.2014.g. utvrdio da je preuzimanje solidarne odgovornosti tuženika po Odluci ništavo, Podnositelju nije bilo omogućeno ni u jednome meritornome i kontradiktornome postupku argumentirati suprotne tvrdnje glede primjene materijalnog prava, već samo podnijeti ustavnu tužbu povodom koje se ne raspravlja o primjeni materijalnog prava, već štite ustavna prava i prava iz Konvencije. USRH je u Odluci od 14.11.2019.g. potvrdio da Podnositelj osnovano ukazuje da u prvoj revizijskoj odluci VSRH nije doveo u pitanje zakonitost Odluke o utvrđivanju solidarne odgovornosti Tuženika, no u drugoj revizijskoj odluci, protiv koje nema ni redovnog ni izvanrednog pravnog sredstva nije pronašao povrede. Na str. 10. Odluke od 14.11.2019.g. USRH jasno navodi da doista postoji određena nedosljednost između prve revizijske odluke VSRH i druge revizijske odluke VSRH, jer je VSRH prvi puta kada je odlučivao o podnositeljevom predmetu "propustio po službenoj dužnosti utvrditi ništavost sporne Odluke, iako je očito to mogao i prema okolnostima koje su postojale u vrijeme donošenja ranijeg ukidnog rješenja". Međutim, unatoč tome, USRH navodi da ta nedosljednost ne može dovesti automatizmom do povrede prava na pravično suđenje. Podnositelj nikada nije tvrdio da do navedenog mora doći automatizmom, no uzevši u obzir duljinu trajanja postupka i pravno pitanje koje postoji od samog početka postupka, a u korelaciji sa predmetom "RECHNER" u kojem se radi o istoj pravnoj osnovi tj. istoj Odluci koja je valjana, tada se pravičnost postupka itekako dovodi u pitanje. Postavlja se pitanje, kako je moguće da je u ovome predmetu Odluka utvrđena ništavom, a u drugome predmetu, protiv istog Tuženika, isti projekt, ista Odluka je valjana i Tuženik pravomoćno obavezan na isplatu. Time se postavlja i dodatno pitanje, da li je u konačnici Odluka ništetna ili valjana(?) te da li je ostvarena pravna sigurnost. Podnositelj tvrdi da nije. U samoj Odluci USRH je navedeno da je uloga VSRH, kao najvišeg suda, otkloniti nedosljednosti u praksi i osigurati jedinstvenu primjenu prava, a koja uloga u ovome predmetu nije ostvarena, jer je drugi tužitelj temeljem iste Odluke ostvario pravo na namirenje svojeg potraživanja, dok ga Podnositelj nije ostvario Presudom suda da Odluka nije valjana. Podnositelj smatra da ne može propuštanje Tuženika u postupku da ospori svoju pasivnu legitimaciju, kao što je bilo u slučaju "RECHNER", biti u uzročno-posljedičnoj vezi sa samom pravnom (ne)valjanošću Odluke glede solidarne odgovornosti i različitim postupanjem u ovome predmetu. Nije točno da se ne radi o "dubokoj i dugotrajnoj razlici" (točka 44. Odluke USRH od 14.11.2019.) u sudskoj praksi i pravnim shvaćanjima, jer su i VSRH te prvostupanjski i drugostupanjski sud direktno odstupili od vlastite prakse donesene u praktički identičnome pravnome sporu.

F. Izjava o navodnoj povredi ili povredama Konvencije i/ili protokola uz navođenje odgovarajućih razloga

61. Članak na koji se pozivate

Obrazloženje

članak 6. stavak 1. Konvencije -
pravo na pošteno suđenje

Podnositelj tvrdi da su mu konkretnome predmetu povrijeđeni aspekti prava na pošteno suđenje vezani uz pravo na pravnu sigurnost te zabranu arbitrarnog postupanja. Naime, prvom revizijskog odlukom VSRH, Rješenjem Rev-190/08 od 18.03.2010.g. bila je prihvaćena revizija Podnositelja i predmet vraćen prvostupanjskom sud na ponovni postupak kako bi se ispitalo je li Odlukom od 08.12.1994.g. tuženo javnopravno tijelo utvrdilo svoju solidarnu odgovornost i za obveze koje su nastale prije donošenja te Odluke. Naime, VSRH je tada utvrdio da iz sadržaja sporne odredbe "ne proizlazi da bi tuženo javnopravno tijelo imalo na umu samo buduće obveze". U drugoj revizijskoj odluci, Presudi VSRH, Rev-x 622712 od 11.11.2014.g., odbija se revizija ovdje Podnositelja uz zaključak, među ostalim, kako neovisno o pitanju primijenjuje li se sporna Odluka na obveze nastale prije njezinog donošenja, da je Podnositelje zahtjev ionako neosnovan jer da je preuzimanje solidarne odgovornosti tužene jedinice lokalne samouprave za obveze poduzeća čiji je osnivač ionako ništavo. Iako je Ustavni sud Republike Hrvatske u toč. 32. i 33. Odluke od 14.11.2019.g. izričito potvrdio da doista postoji nedosljednost između ranijeg ukidnog rješenja VSRH i kasnije Presude VSRH te da je VSRH kada je prvi puta odlučivao propustio po službenoj dužnosti utvrditi ništavost sporne Odluke, iako je to mogao i prema okolnostima koje su postojale u vrijeme donošenja ranijeg ukidnog rješenja, unatoč tome ne utvrđuje povredu prava na pošteno suđenje. Ustavni sud je navedeno obrazložio na način da je VSRH u ponovljenom postupku otklonio svoj prethodni propust u pravilnoj primjeni materijalnog prava i da takva okolnost ne čini Presudu VSRH proizvoljnom i nespojivom sa pravom na pošteno suđenje te da se ne radi o "dubokoj i dugotrajnoj razlici" u odnosu na praksu istog suda u predmetu Rev-1340/01 od 19.11.2003.g. u predmetu "RECHNER d.o.o.". Podnositelj tvrdi da navedeno nije točno i da je VSRH odstupanjem od svojeg prvog revizijskog Rješenja Rev-190/08 od 18.03.2010.g. te prakse u predmetu VSRH Rev-1340/01 od 19.11.2003.g., Podnositelju povrijeđeno pravo na pošteno suđenje te da je takvim postupanjem povrijeđen aspekt prava na pravnu sigurnost. Navedenu povredu su počinili i prvostupanjski i drugostupanjski sud Presudom Općinskog suda u Đakovu br. P-662/11-7 od dana 08.11.2011. g. te Presudom Županijskog suda u Osijeku br. Gž x-15/2012-2 od dana 12.04.2012. g. obzirom je u predmetu "RECHNER" koji se vodio pred istim prvostupanjskim sudom, broj P-680/99 utvrđeno da solidarna odgovornost Tuženika obuhvaća i obveze nastale prije donošenja Odluke, dok je u ovome predmetu od strane prvostupanjskog suda, što je potvrdio i drugostupanjski sud, suđeno da se Odluka o utvrđivanju solidarne odgovornosti ne odnosi na obveze nastale prije donošenja Odluke. To što u predmetu "RECHNER" Tuženik nije osporio svoju pasivnu legitimaciju, a u ovome predmetu jest, ne utječe na sam pravni status i značaj Odluke kao dokumenta/akta. Proizlazi da bi prema stajalištu prvostupanjskog i drugostupanjskog suda proizlazilo da ista Odluka u predmetu "RECHNER" obuhvaća solidarnu odgovornost Tuženika za obveze nastale prije donošenja Odluke, dok u ovome predmetu ne obuhvaća. To što u predmetu "RECHNER" Tuženik nije osporio pasivnu legitimaciju nije opravdanje da Odluka sama po sebi ima drugačiju pravnu snagu nego u ovome predmetu. Što se tiče navoda VSRH u Odluci od 14.11.2019.g., toč.44., u pogledu odstupanja Presude VSRH, broj Rev-x 622/12 od 11.11.2014.g. od Presude tog istog suda Rev-1340/01 od 19.11.2003.g., da se ne radi o dovoljno "dubokoj i dugotrajnoj" promjeni pravnog shvaćanja VSRH, Podnositelj navedeno osporava i tvrdi da mu je promjenom pravnog shvaćanja povrijeđeno pravo na pošteno suđenje. Naime, kada se u obzir uzme duljina trajanja ovog postupka i pravno pitanje koje postoji od samog početka postupka te se isto stavi u korelaciju sa predmetom "RECHNER" u kojem se radi o istoj pravnoj osnovi tj. istoj Odluci koja je valjana u pogledu solidarne odgovornosti Tuženika i za obveze nastale prije donošenja Odluke, tada se pravičnost postupka itekako dovodi u pitanje obzirom je u ovome predmetu Presudom VSRH presuđeno da je ta ista Odluka u pogledu solidarne odgovornosti ništava. Dakle, u ovome predmetu je Odluka kao osnova solidarne odgovornosti Tuženika tvrđena ništavom, a u predmetu "RECHNER", protiv istog Tuženika, isti projekt, ta ista Odluka je valjana i Tuženik

Izjava o navodnoj povredi ili povredama Konvencije i/ili protokola uz navođenje odgovarajućih razloga (nastavak)

62. Članak na koji se pozivate

članak 13. Konvencije - pravo na djelotvoran pravni lijek

Obrazloženje
pravomoćno obvezan na isplatu. Stoga, u jednome predmetu je Odluka ništava i kao takva ne proizvodi nikakve pravne učinke, a drugome je valjana i predstavlja osnov za podmirenje obveze. Pravna sigurnost je time potpuno narušena te je VSRH postupio arbitrabilno, nije se očitovao o odlučnim navodima revizije Podnositelja o primjeni materijalnog prava niti je dao odlučne razloge zbog kojih je odstupio od svoje ranije prakse. Upravo kako je naveo USRH u Odluci od 14.11.2019.g., uloga VSRH, kao najvišeg suda, je otkloniti nedosljednosti u praksi i osigurati jedinstvenu primjenu prava. Ta uloga u ovome predmetu nije ostvarena, jer je drugi tužitelj temeljem iste Odluke ostvario pravo na namirenje svojeg potraživanja, dok ga Podnositelj nije ostvario već je Presudom VSRH, kao najvišeg suda, pogrešno odlučeno da je ta ista Odluka nevaljana. Propuštanje Tuženika u predmetu "RECHNER" da u postupku da ospori svoju pasivnu legitimaciju nije u uzročno-posljedičnoj vezi sa samom pravnom (ne)valjanošću Odluke glede solidarne odgovornosti i različitim postupanjem u ovome predmetu.

Vrhovni sud Republike Hrvatske je u Presudi broj Rev-x 622/12 od 11.11.2014.g., odlučujući povodom revizije Podnositelja od 24.05.2012. g. odbio reviziju Podnositelja kao neosnovanu te odlučio potpuno suprotno od onog kako je odlučio u ovome istom predmetu svojim Rješenjem Rev-190/08 od 18.03.2010.g. Tim Rješenjem je bila prihvaćena revizija podnositelja i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovni postupak kako bi se ispitalo je li Odlukom od 08.12.1994.g. tuženo javnopravno tijelo utvrdilo svoju solidarnu odgovornost i za obveze koje su nastale prije donošenja te Odluke. Naime, VSRH je tada primijetio da iz sadržaja sporne odredbe ne proizlazi da bi tuženo javnopravno tijelo "imalo na umu samo buduće obveze". Međutim, u tome Rješenju nije dovedena u pitanje valjanost same Odluke niti je u tome smislu prvostupanjskome i drugostupanjskome sudu dana ikakva uputa glede pravne ocjene valjanosti same Odluke, već da je potrebno izvesti dokaze kako bi se utvrdilo je li tuženo javnopravno tijelo pri donošenju Odluke o solidarnoj odgovornosti imalo na umu i ranije nastale obveze. Presudom broj Rev-x 622/12 od 11.11.2014.g. VSRH odlučuje da neovisno o pitanju primjenjuje li se sporna Odluka na obveze nastale prije njezina donošenja da je Podnositeljev tužbeni zahtjev ionako neosnovan jer da je preuzimanje solidarne odgovornosti tužene jedinice lokalne samouprave za obveze poduzeća čiji je osnivač ionako ništavo, pozivajući se na čl. 104. st. 2. tada mjerodavnog Zakona o poduzećima. Podnositelj protiv takve Presude VSRH nije mogao podnijeti ni redovni ni izvanredni pravni lijek tj. djelotvorno pravno sredstvo u kojem bi svojim argumentima osporio i pobio takve tvrdnje, obzirom da se radilo o potpuno pogrešnoj primjeni i tumačenju materijalnog prava, Zakona o poduzećima. Podnositelju nije omogućeno da u ponovljenome kontradiktornome postupku navedeno i dokaže, već mu je preostalo samo podnijeti ustavnu tužbu povodom koje USRH ne tumači i ne primijenjuje materijalno pravo na konkretne sudske predmete. Kada bi primjena materijalnog prava VSRH glede toga da je predmetna solidarna odgovornost Tuženika ništava bila ispravna, to bi značilo da bi doseg odredbe čl. 104. st. 2. ZP (kojom se uspostavlja apsolutna zabrana uspostave odgovornosti članova za obveze društva) bio primjenjiv i na tumačenje odredbe čl. 385. st. 2. ZTD. Iz toga bi proizlazilo da su svi pravni odnosi u kojima je član društva na sebe preuzeo solidarno dužništvo za obveze društva (kao što su npr. jamstva za obveze po kreditima poslovnih banaka) od 1991. godine nadalje ništetni. Kada bi tome bio slučaj, to bi dovelo do potpune promjene pravne paradigme u pravnom sustavu RH, a što je Podnositelj detaljnije obrazložio u Izjavi u činjenicama ovog obrasca. Osim što je odstupio od primjene materijalnog prava iz svojeg Rješenja Rev-190/08 od 18.03.2010.g., VSRH je Presudom od 11.11.2014.g. odstupio i od svoje Presude Rev-1340/01 donesene u predmetu "RECHNER". Ustavni sud je u Odluci od 14.11.2019.g. jasno naveo da primarna zadaća Ustavnog suda nije tumačiti i primjenjivati materijalno pravo na konkretne predmete (toč. 23. Odluke), a ustavna tužba je bila jedini mehanizam Podnositelju za osporiti tumačenje materijalnog prava VSRH iz Presude od 11.11.2014.g. koje je tada prvi puta primijenjeno glede ništavosti Odluke. Drugog djelotvornog pravnog lijeka Podnositelj nije imao čime mu je onemogućeno dokazati da primjena materijalnog prava glede ništavosti nije točna.

G. Pridržavanje uvjeta dopuštenosti sadržanih u članku 35. st. 1. Konvencije

Molimo da za svaku pritužbu potvrdite da ste iskoristili sva djelotvorna pravna sredstva koja su Vam bila na raspolaganju u dotičnoj državi, uključujući i pravne lijekove, te navedete datum donošenja konačne domaće odluke kao i datum kada Vam je dostavljena, kako biste pokazali da ste se pridržavali šestomjesečnog roka.

63. Pritužba	Iskorištena pravna sredstva i datum konačne domaće odluke
članak 6. stavak 1. Konvencije - pravo na pošteno suđenje	<p>Podnositelj potvrđuje da je u Republici Hrvatskoj iskoristio sva raspoloživa domaća pravna sredstva te da ovaj zahtjev podnosi u roku od 6 mjeseci od dana donošenja, odnosno zaprimanja konačne odluke. Kao dokaz navedenome prilažu se:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Preslika Presude Općinskog suda u Đakovu br. P-662/11-7 od dana 08.11.2011. g. - Preslika Presude Županijskog suda u Osijeku br. GŽ x-15/2012-2 od dana 12.04.2012. g. - Preslika Presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Rev x-622/12-2 od dana 11.11.2014. g. - Ustavna tužba od 09.01.2015.g. - Preslika Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske, U-III-159/2015, od 14.11.2019.g., zaprimljena 28.11.2019.g. (dokaz - prijamni pečat na Odluci)
članak 13. Konvencije - pravo na djelotvoran pravni lijek	<p>Podnositelj potvrđuje da je u Republici Hrvatskoj iskoristio sva raspoloživa domaća pravna sredstva te da ovaj zahtjev podnosi u roku od 6 mjeseci od dana donošenja, odnosno zaprimanja konačne odluke. Kao dokaz navedenome prilažu se:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Preslika Presude Općinskog suda u Đakovu br. P-662/11-7 od dana 08.11.2011. g. - Preslika Presude Županijskog suda u Osijeku br. GŽ x-15/2012-2 od dana 12.04.2012. g. - Preslika Presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Rev x-622/12-2 od dana 11.11.2014. g. - Ustavna tužba od 09.01.2015.g. - Preslika Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske, U-III-159/2015, od 14.11.2019.g., zaprimljena 28.11.2019.g. (dokaz - prijamni pečat na Odluci)

64. Postoji li ili je postojao još neki pravni lijek ili pravno sredstvo koje Vam je bilo na raspolaganju, a kojim se niste poslužili?

☐ Da

☒ Ne

65. Ako ste na prethodno pitanje odgovorili potvrdno, navedite kojim pravnim lijekom ili pravnim sredstvom se niste koristili te objasnite zašto

H. Podaci koji se odnose na druge međunarodne postupke (ako ih ima)

66. Jeste li već iznijeli neku od ovih pritužbi u nekom drugom postupku pred međunarodnim tijelima?

☐ Da

☒ Ne

67. Ako ste na prethodno pitanje odgovorili potvrdno, iznesite sažet opis postupka (podnesene pritužbe, naziv međunarodnog tijela te datum i vrstu svake eventualno donesene odluke)

68. Je li podnositelj zahtjeva već podnio jedan ili više zahtjeva Sudu?

☐ Da

☒ Ne

69. Ako ste na prethodno pitanje odgovorili potvrdno, navedite broj(eve) predmeta u dolje naznačenom polju

I. Popis priloženih dokumenata

Priložite potpune i čitke *preslike* svih dokumenata. Dokumenti Vam neće biti vraćeni. Stoga je u Vašem interesu da Sudu dostavite preslike, a ne izvornike. **MORATE:**

- poredati dokumente po datumu i vrsti postupka;
- označiti (numerirati) stranice brojevima; te
- **NEMOJTE** spajati dokumente spajalicama, uvezivati ih niti lijepiti.

70. U nastavku popišite dokumente vremenskim redoslijedom (kronološki) uz kratak opis. Za svaki dokument navedite odgovarajući broj stranice na kojoj se nalazi

1.	Preslika tužbe Podnositelja od 19.06.1998. g.	str.	1-5
2.	Preslika Međupresude Općinskog suda u Đakovu br. P-351/98-24 od dana 28.03.2002. g.	str.	6-8
3.	Preslika Rješenja Županijskog suda u Osijeku br. Gž-3103/02-2 od dana 23.01.2003. g.	str.	9-11
4.	Preslika Međupresude Općinskog suda u Đakovu br. P-351/98-37 od dana 13.05.2003. g.	str.	12-15
5.	Preslika Rješenja Županijskog suda u Osijeku br. Gž-3035/03-2 od dana 06.11.2003. g.	str.	16-18
6.	Preslika Presude Općinskog suda u Đakovu br. P-652/03-7 od dana 24.05.2005. g.	str.	19-24
7.	Preslika Presude Županijskog suda u Đakovu br. Gž-197/06-2 od dana 29.11.2007. g.	str.	25-29
8.	Preslika Rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Rev 190/08-2 od dana 18.03.2010. g.	str.	30-33
9.	Preslika Presude Općinskog suda u Đakovu br. P-247/10-23 od dana 17.09.2010. g.	str.	34-39
10.	Preslika Rješenja Županijskog suda u Đakovu br. Gž x-38/2010-5 od dana 30.06.2011. g.	str.	40-42
11.	Preslika Presude Općinskog suda u Đakovu br. P-662/11-7 od dana 08.11.2011. g.	str.	43-56
12.	Preslika Presude Županijskog suda u Osijeku br. Gž x-15/2012-2 od dana 12.04.2012. g.	str.	57-65
13.	Preslika žalbe Podnositelja od dana 17.01.2012. g. protiv Presude Općinskog suda u Đakovu br. P-662/11-7 od 08.11.2011. g.	str.	66-76
14.	Preslika revizije Podnositelja od dana 24.05.2012. g.	str.	77-89
15.	Preslika Presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Rev x-622/12-2 od dana 11.11.2014. g.	str.	90-95
16.	Preslika Presude Općinskog suda u Đakovu br. P-680/99-14 od dana 20.04.2000. g. u predmetu „Rechner d.o.o.“	str.	96-102
17.	Preslika Presude Županijskog suda u Osijeku br. Gž-2151/00 od dana 01.03.2001. g. u predmetu „Rechner d.o.o.“	str.	103-105
18.	Preslika Presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Rev-1340/01 od dana 19.11.2003. g. u predmetu „Rechner d.o.o.“	str.	106-109
19.	Preslika Ustavne tužbe Podnositelja od 09.01.2015.g. sa obrazloženim Prilogom Ustavnoj tužbi	str.	110-130
20.	Preslika Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske, U-III-159/2015, od 14.11.2019.g., zaprimljena 28.11.2019.g.	str.	131-144
21.	Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Tt-19/38317 od 18.11.2019.g. o brisanju iz Sudskog registra CM - EXPERT d.o.o. KONZALTING i UPRAVLJANJE PROJEKTIMA u stečaju, OIB: 15553843883, sa Prilogom Rješenju	str.	145-149
22.	e Izvadak iz Sudskog registra za Podnositelja Stečajna masa iza CM - EXPERT d.o.o. KONZALTING i UPRAVLJANJE PROJEKTIMA u stečaju, OIB: 37009952560	str.	150-150
23.	Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Tt-19/40930 od 19.12.2019.g. o upisu u Sudski registar stečajne mase iza CM - EXPERT d.o.o. KONZALTING i UPRAVLJANJE PROJEKTIMA u stečaju, sa Prilogom Rješenju	str.	151-154
24.	Punomoć za zastupanje	str.	155
25.		str.	

Dodatni komentari

Imate li dodatne komentare glede Vašeg zahtjeva?

71. Komentari

Izjava i potpis

Ovime izjavljujem da su po mojoj savjesti i uvjerenju svi podaci u ovom zahtjevu točni.

72. Datum

1	4	0	5	2	0	2	0
D	D	M	M	G	G	G	G

 npr. 27/09/2015

Podnositelj/podnositelji zahtjeva ili zastupnik/zastupnici podnositelja zahtjeva moraju se potpisati u dolje naznačenom polju.

73. Potpis(i) ☐ Podnositelj(i) ☒ Zastupnik/zastupnici – označite odgovarajući kružić

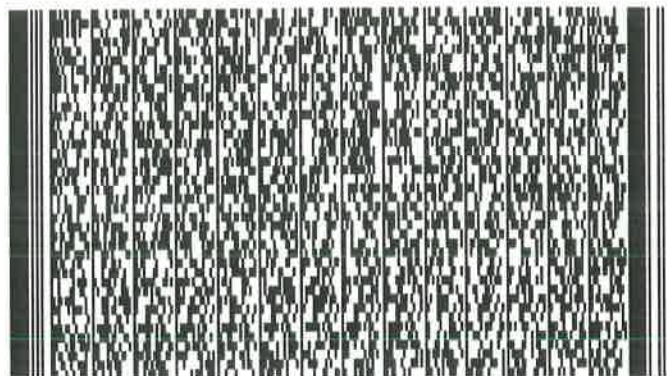
ODVJETNIČKO DRUŠTVO
POROBIJA & ŠPOLJARIĆ D.O.O.
ROMINA ŠTABA UNIV. SPEC. IUR.
ODVJETNIK

Osoba za kontaktAko ima više podnositelja zahtjeva ili više zastupnika, molimo Vas da navedete ime i adresu jedne osobe s kojom će Sud komunicirati. Ako je podnositelj zahtjeva zastupan, Sud će komunicirati samo sa zastupnikom (odvjetnikom ili osobom koja nije odvjetnik).74. Ime i adresa ☐ Podnositelja ☒ Zastupnika – označite odgovarajući kružić

Romina Štaba, odvjetnica, Kolodvorska 12, 42000 Varaždin, Republika Hrvatska

Ispunjeni obrazac zahtjeva treba potpisati i poslati poštom na:

The Registrar
European Court of Human Rights
Council of Europe
67075 STRASBOURG CEDEX
FRANCE

893669e1-66ca-4653-b9e0-2de2561a694b